

U med, takodje, dospeva polen koji spada sa površine tela mladih pčela u košnici, koje još ne izleću radi sakupljanja nektara. U ogledu, pčelama su davali šećerni sirup koji, naravno, nije imao polenovih zrnaca. Ipak, u poklopljenim ćelijama šećerne hrane bilo je nadjeno 900 polenovih zrna u jednom gramu meda. Zbog toga, u medu dobijenom iz nektara samo jedne biljke, uvek se nalazi neznatna primesa polena i drugih biljaka, ali polen osnovne biljke uvek prevladjuje.

U uzorku dobijenom od nektara heljde, nalazi se od 50 do 500 polenovih zrnaca u jednom gramu meda. Veći broj vrsta meda u jednom gramu sadrži oko 3.000 polenovih zrnaca. Tako, u gramu vreskovog meda nalazi se, u proseku, 8.500 zrnaca. Nadje se i med koji sadrži i do 28.000 zrnaca polena u jednom gramu.

Veća količina polenovih zrnaca u medu negativno se odražava na zimovanje pčela. Polenova zrna, ne samo da su balast, koji opterećuje creva pčela, nego ubrzavaju kristalizaciju meda. Na primer, med dobijen iz nektara krstašica, iz tih razloga je sasvim neprikladan za zimovanje pčela. Obrnuto, uz med sa malim brojem zrnaca (lipa, beli bagrem, heljda) zimovanje pčela protiče sasvim uspešno.

Radi odredjivanja botaničkog porekla meda, odmeri se 10 grama meda i dolije 20 ml destilisane vode i izmeša. Rastvor se centrifugira, pa se, iz taloga, uzme kap i stavi na providno staklo, rastrlja se u ravnomernom sloju na površinu od 1,5 kvadratnih santimetara, pokrije se pokrivnim staklom i pod mikroskopom se izbroje polenova zrna i tako utvrdi kojoj vrsti biljaka pripadaju. Po prevladjujućim polenovim zrnima sudi se o botaničkom poreklu mase. Ako nema izrazito prevladjujućih polenovih zrnaca, to je pokazatelj da je med mešavina nektara sa više vrsta biljaka. {jcomments on}